

faa meget som overfor andre Private kunde være Tale om fra det Offentliges Side at stille Fordringer til Læger, især naar de blive stillede indenfor saa heftede Grændser, som her er Tilfældet. Mange ville jo, at Bestillingen som Eighnsmand skal være et tvungent Ombud. De Herrer, der stemte derfor, maae jo uden Betænkelse kunne gaae ind paa vore Forslag, thi bør det være et tvungent Ombud for en slet og ret Privatmand, seer jeg ikke, hvorfor man ikke kunde lade det være et tvungent Ombud ogsaa for en Læge. Jeg seer ikke, at der fra disse Herrer's Standpunkt er det Mindste i veien for, at man, naar der boer en Læge paa Landet, uden videre indmeldte ham til Eighnsmand, forudsat at man vilde gjøre denne Bestilling til et tvungent Ombud. Jeg seer ikke, hvorfor Lægens Stilling i saa Henseende skulde være privilegeret i Forhold til andre Privates. De, der derimod ikke ville have, at Bestillingen som Eighnsmand skal være et tvungent Ombud, anføre væsentlig som Grund dertil den særegne Bestaffenhed af denne Bestilling, den Modbydelighed, der hos mange Private vil være imod at overtage en saadan Bestilling, og det er for dem det Afgjørende. Disse ærede Herrer kunne jo ganske rolig lade Lægen overtage denne Bestilling i den omtalte korte Afstand fra hans Bolig; thi den anførte Grund kan dog virkelig ikke gjøres gjældende, naar der er Tale om Læger. Efter disse Bemærkninger troer jeg at have sagt tilfredsstillende til Begrundelse af de Vædringsforslag, vi have tilladt os at stille. Jeg troer, at det er ønskeligt, at de vedtages, for at vi kunne faae Loven ud, som vi alt Fald meget gjerne see udkomme, og vi holde os overbeviste om, at der ved denne Lov ikke vil blive traadt de paagjældende Landboere eller de private Læger i nogen Maaade for nær. Jeg skal dermed paa det Bedste anbefale disse Vædringsforslag til det høie Things Belvikke.

O. Christensen: Naar jeg og flere andre Medlemmer have fundet os foranledigede til at fremkomme med disse Vædringsforslag, da ere de ikke, som den sidste ærede Taler sluttede, fremkomne saaledes, som de bleve for-

lastede ved sidste Behandling. Vi have ladet alt det være ude af Betragtning, som vi ansaae for at være stik imod Thingsets Bestilling. Det, der nu foreligger, indeholder en Smødefkommen med Hensyn til det, der forrige Gang var til Afstemning og da blev forkastet med ikke stor Majoritet. De Herrer ville see, at Forslaget under Nr. 5, som gaaer ud paa, at Indstillingen om Eighnsmand skal fremkomme fra By- og Sogneraadene, netop staaer i fuldkommen Samklang med vor høitærede Justitsministers Erklæring, idet han udtalte Frygt for, at dette Punkt ikke vilde skabe noget heldigt Forhold imellem Sogneraadet og Politimesteren, da denne ikke var forpligtet til at rette sig efter Sogneraadets Indstilling. Derfor ere vi fremkomne med dette Vædringsforslag, som gaaer noget videre i denne Retning, idet det bestemmer, at Politimesteren bør tage Indstillingen til Følge, „naar ikke særlige Grunde tale derimod.“ Af denne Grund have vi ogsaa ladet den sidste Deel af Paragraphen bortfalde, da vi tydelig kunne mærke, at det ikke modte Belvikke i Thinget, at det skulde være et ligefrem borgerligt Ombud, og vi troste os med, at det vil blive nogenlunde tilfredsstillende, naar dette vedtages, da det saa dog vil staae i Sogneraadets eller Byraadets Magt at indstille til Politimesteren saadanne Mænd, der have Sognets Beboeres fulde Tillid. — Hvad Forslaget under Nr. 6 angaaer, vil det sees, at det er fuldkommen overeensstemmende med det, der vedtoges af Folkethinget ifjor, idet det fastsætter en Betaling af 64 R. istedetfor 1 Rb. Det maa jo de Herrer vel mærke, at dette Vædringsforslag faaer en ganske anden Betydning, naar de foregaaende Forslag forkastes, thi saa komme de 4 Rb. kun til at gjælde for Eighnsmandene, men ikke for Lægen, og vi mene da, at denne Betaling i Genhold til, hvad der tidligere har været erlagt, kunde være passende. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 7 angaaer, vil det jo sees, at det ogsaa er en Middelvej imellem det, der tidligere har været fulgt, og det, der forkastedes ved sidste Behandling. Da holdt vi jo paa det Gamle, at Eighn skulde foretages uden Betaling overalt, hvor Begravelsen stete for Fattigvæsenets Regning;